KOMUNITNÍ CENTRUM sv. PROKOPA

Zprávy od sv. JAKUBA a sv. PROKOPA

Číslo 20/2014
14. prosince

Laudibus exultantes

Přehoupli jsme se do druhé poloviny adventu. V něm se většinou naše příprava na Vánoce poněkud zintezivní: pátrání po posledních vhodných dárcích, promazávání hromadných vánočních e-mailů, v nichž se odesílatel ani nenamáhal oslovit nás jménem, snášení ingrediencí na salát, vzpomínání, na co jsme loni zapomněli a letos zapomenout určitě nechceme. Také církev touží po tom, abychom závěr adventu prožili patřičně intenzivně, a v liturgii nám k tomu dodává spoustu nenápadných, ale krásných podnětů. Jedním z nich je druhá adventní preface, vyhrazená pro předvánoční týden. V ní kněz naším jménem před Bohem zpívá:

… skrze našeho Pána, Ježíše Krista. Neboť on je náš Vykupitel: jeho zvěstovali proroci, jeho s láskou čekala Panna Maria, jemu připravoval cestu a na něho ukázal Předchůdce Jan. A také my na něho čekáme a bdíme na modlitbách, abychom jej mohli radostně přivítat, až přijde ve své slávě. A proto s andělskými sbory…

Církev nám v této prefaci nejprve připomíná, kterým průvodcům nemáme ani v závěru adventu přestat naslouchat: jsou to starozákonní proroci (jejich slova zní každý den v prvních čteních), Jan Křtitel (o něm se mluví o druhé a třetí neděli a od poloviny druhého týdne také ve všednodenních evangeliích) a samozřejmě Panna Maria. Církev nám také předkládá návod na prožití adventu, který nepřestává být platný ani v jeho druhé polovině: očekávání, bdělost, modlitba. Latinský originál preface mluví ještě výstižněji: říká, že nám bylo dáno (tríbuit nos), že na Vánoce radostně čekáme a bdíme, aby nás Pán nalezl, jak jej chválíme a jásáme (laudibus exultantes). Tedy: advent, včetně dní, které nám ještě zbývají, je nám dán jako dar. A očekávání a modlitba, kterými jej máme naplnit, mají být nikoli úpěním, strádáním nebo nudou, ale chválou a radostným jásotem.

P. Radek

Obsah

LAUDIBUS EXULTANTES 1
ROZHOVOR – JAKUB TICHÝ 2
SPORTOVNÍ BLÁZNĚNÍ – BÁJEČNÁ ZÁBAVA PRO CELOU RODINU 5
OTEC MICHAEL ŠPILAR HOSTEM STODŮLECKÝCH SENIORŮ 6
SPORTOVNÍ BLÁZNĚNÍ PO ŠESTÉ 7
UNIVERZITA 3. VĚKU: IKONA "KRISTUS A ABA MENAS" 8
BRIGÁDA 6. 12. NA STODŮLECKÉ FAŘE 9
MEDITAČNÍ MYŠLENKY MOUDRÝCH 10
FARNÍ CHARITA HLEDÁ SPOLUPRACOVNÍKY 10
TŘÍKRÁLOVÝ KONCERT U SV. JAKUBA STARŠÍHO 11
OHLÉDNUTÍ ZA SETKÁNÍM NEMOCNÝCH A STARŠÍCH OBYVATEL 11
PODĚKOVÁNÍ ZA OBĚTAVOU SLUŽBU V ŠATNÍKU 12
„A CO MÁM DĚLAT JÁ?“ POMOC SE SETKÁNÍM TAIZÉ 12
KNÍŽKA NA PULTĚ KOMUNITNÍHO CENTRA 13
CO NÁS ČEKÁ … 13
CO SE UDÁLO … 15
LITURGICKÝ KALENDÁŘ 15

Rozhovor – Jakub Tichý

Představujeme vám v rubrice Rozhovory našeho farníka Jakuba Tichého, kterého mnozí z vás znají jako ministranta v kostele sv. Jakuba a který vstoupil do řeholního života v premonstrátském klášteře na Strahově.

Můžeš se prosím trochu představit?
Narodil jsem se před 30 lety v Praze, ale kořeny mám v Jižních Čechách a na Moravě. Mamka pochází ze Sudoměřic u Bechyně a taťka z Nezamyslic na Hané. Rodiče zůstali po vysoké škole v Praze, do mých čtyř let jsme bydleli v Modřanech. Mám dvě mladší sestry. Když byla v očekávání mladší z nich, přestěhovali jsme se do Stodůlek, kde jsem žil téměř dodnes. Protože mě na gymnáziu bavila matematika a fyzika, šel jsem po maturitě studovat fyziku na MFF UK. Později jsem z fyziky přesedlal na aplikovanou matematiku, zabýval jsem se rovnicemi popisujícími proudění tekutin. Poslední dva roky, zatímco jsem dodělával doktorát na MFF UK, jsem učil jako odborný asistent na FIT ČVUT. A letos v létě jsem vstoupil k premonstrátům na Strahov.

Kdy jsi poznal své oslovení Kristem, a bylo pro Tebe rozhodování, zda uposlechnout Boží volání, těžké?
Nedá se říci, že bych zažil nějaký silný okamžik, po kterém bych měl jasno. Pravděpodobně někdy po střední škole jsem tak nějak začal tušit, že kněžství resp. řeholní život by mohla být cesta, ke které mě Pán volá. Toto pozvání jsem ovšem zprvu necítil příliš silně, nebyl jsem si jistý, jestli mou

životní cestou není přece jen manželství. Když jsem končil doktorát, nastal čas zamyslet se, kam by měl můj život směřovat. Mohl jsem zůstat na fakultě, jít pracovat do komerční sféry, anebo se vydat cestou duchovní. Nemůžu říct, že by mě nebavilo učit matematiku a věnovat se vědě, ale rozhodně mě to nenaplňovalo. Každopádně jsem cítil, že nějaká změna je potřeba. A Boží volání jsem slyšel více než kdy předtím. Rozhodnutí jako takové těžké nebylo. Spíš jsem vnímal relativně obtížné opustit přátele a životní styl, který jsem vedl. Rád jsem hrával volejbal a fotbal, v létě často jezdil na kole. Sport jsem naštěstí nemusel opustit úplně, můžu chodit alespoň běhat, Ladronka a Hvězda jsou za rohem.

Proč sis vybral právě premonstráty?

Když už jsem přijal pozvání následovat Pána, hledal jsem cestu, která by vyhovovala mé povaze. Jsem spíše tradičně založený a vždy se mi líbilo, když mše svatá byla sloužena důstojně a slavnostně. A právě liturgický život je jedním ze základních pilířů premonstrátské spirituality. Dále se mi velmi zamlouvala kombinace klášterního života s pastoračním. Strahovských premonstrátů je 69, z toho přímo na Strahově nás je 15, ostatní působí na farách a v řeholních domech v Čechách, na Moravě i na Slovensku (např. Jihlava, Milevsko, Bechyně, Svatý Kopeček u Olomouce, Znojmo-Louka, Holíč, atd.).

Mohl bys říci o premonstrátech trochu více?

Velmi rád. Historii bohužel moc neznám, a tak bych se chtěl předem omluvit za případné nepřesnosti nebo zjednodušení, kterých bych se mohl dopustit v následujících řádcích. Nejprve bych rád zdůraznil, že premonstráti nejsou mniši. Jedna krásná středověká definice praví, že mnich je někdo, kdo pláče. Někdo, kdo pláče nad hříchy svými i hříchy světa a lidí, kdo hledá spásu svou a spásu lidí skrze život modlitby, usebranosti

a pokání. K mnichovi tedy patří odklon od světa, život v klášterní cele a vyvážený rytmus modlitby, práce a čtení. Za zakladatele evropského mnišství se považuje sv. Benedikt a za mnišské jsou označovány především velmi staré řády jako benediktini a cisterciáci. Premonstráti jsou společenstvím řeholních kanovníků. V 8. a 9. století se jako kanovníci začali označovat duchovní, kteří společně žili při katedrále nebo kolegiátním kostele, starali se o liturgii a žili podle jistých pravidel, kterým se říkalo kánony. Ty byly sepsány původně na základě Benediktovy řehole, ale byly přizpůsobeny životu kněží v duchovní správě. Začátkem druhého tisíciletí došlo k pozvolnému rozkladu společného života kleriků. Dalo by se říci, že Sv. Norbert, zakladatel premonstrátů, neměl v úmyslu založit nový řád, ale ustanovit kanovníky žijící řeholním životem. Roku 1120 založil v Prémontré v severní Francii společenství, které se řídilo řeholí sv. Augustina. Cílem bylo spojit aktivní život s kontemplativním. Život v kláštеře měl dát řeholníkům sílu k hlásání evangelia. Již za života sv. Norberta se řád rozšířil do celé Evropy. Některé známější řády jako například františkáni nebo dominikáni vznikly zhruba o sto let později, a tak ve svých začátcích premonstráti neměli konkurenci v podobě řádů, které by se věnovali pastoraci. Na Strahov přišli premonstráti již roku 1143.

Na závěr bych rád zmínil, že Strahovský klášter má mezi všemi ostatními premonstrátskými kláštery význačné postavení – je zde pohřbený sv. Norbert. Jeho ostatky byly přeneseny roku 1627 z Magdeburgu, kde zemřel jako arcibiskup.

Jaké jsou tvé plány do budoucna a jak probíhá formace? Chtěl bys být řeholníkem laikem, nebo se stát knězem?

Na Strahov jsem přišel 4. srpna, do tzv. kandidatury. 18. září jsem měl obláčku, dostal jsem řeholní oděv a nové jméno Štěpán, čímž mi začal noviciát. Ten trvá zpravidla rok a tři čtvrtě. Noviciát je ukončen prvními řeholními sliby. Podle práva se v časných slibech žije minimálně 3 roky. Budu-li mít pak i nadále úmysl strávit život jako Bohu zasvěcená osoba a budu-li uznán za způsobilého, bude mi umožněno složit doživotní, slavné sliby. Rád bych se stal knězem, proto mě čeká studium teologie na KTF UK. Začíná se ve druhém roce noviciátu. První rok, tzv. kanonický noviciát, se tráví čistě v klášteře v intenzivní formaci pod vedením novicmistra. Poněkud nepřesně by se toto období dalo přirovnat ke konviktu u bohoslovců, právně je to vnímáno jako nultý ročník vysoké školy, ačkoli nejde v první řadě o vzdělání, ale o formaci.

Jak se díváš na život v klášteře? Jaký máte denní režim?

Jsem tu velmi spokojený. Klášter vnímám jako místo usnadňující setkání s Bohem. Pomáhá utlumit některé rušivé vlivy, které by toto setkání mohly omezovat. Snažím se si více uvědomovat Boží přítomnost a žít současným okamžikem. Je to nádherný pocit. Ačkoli občas ono bratrské soužití není úplně jednoduché, je potřeba si v těchto těžších chvílích připomínat, jak říká novicmistr, že tu jsem kvůli pánu Bohu, ne kvůli bratrům. Co se denního režimu týče, většinou je program následující: začínáme v šest ráno modlitbou breviáře; modlíme se latinsky modlitbu se čtením, ranní chvály, poté půl hodinky rozjímáme a následuje modlitba Anděl Páně a tercie. Pak následuje společná snídaně. Dopoledne máme výuku s novicmistrem, ať už latinu, řádovou spiritualitu nebo historii, úvod do písma etc. Před obědem se modlíme česky Anděl Páně a sextu, po obědě nonu. Odpoledne se pomáhá v knihovně, nebo je čas pro samostudium. Ve středu a neděli odpoledne mám též vycházku. V pět deset se latinsky modlíme nešpory, poté následuje mše svatá, kompletář a společná večeře.

V čem vidíš svoje poslání?

Spíše než o poslání by se dalo mluvit o určitém cíli. Žít takovým životem, abych se po smrti nebál pohlédnout na Boží tvář. Nerad bych, aby to vyznělo jako nějaká prázdná zbožná fráze nebo jako cosi příliš všeobecného, co by mělo být vlastní každému křesťanu. Jde o to, že si teď tuto základní skutečnost uvědomuji dříve než předtím. Že je potřeba žít takovým způsobem, abych byl spasen. Egoisticky přiznávám, že mi jde o vlastní spásu. V duchovním životě jsem teprve na začátku, ale chtěl bych brzy dospět do fáze, kdy mi půjde především o spásu ostatních. Rád bych zdůraznil jednu věc. V klášteře se mi líbí, ale jsem zatím pouze v prvním roce noviciátu, na začátku cesty. Kdo ví, kam mě povede Boží prozřetelnost a kde budu za pár let? Bude-li to vůle Boží a budu-li uznán za vhodného, abych složil slavné sliby a byl vysvěcený, ani tehdy bych si nedovolil odhadnout, kudy se bude moje životní cesta ubírat nebo jakým konkrétním způsobem budu moct být řádu a Bohu užitečný. Chtěl bych ale pamatovat na to, že komu bylo hodně dáno, od toho se hodně očekává. Nerad bych svoji hřivnu zakopal do jámy.

Kdo je tvým největším vzorem?

Pro každého řeholníka by měl být největším vzorem Pán Ježíš. Přiznávám se, že jsem nikdy příliš nevzhlížel k nějaké konkrétní osobnosti do té míry, že bych jí považoval za vzor. Obecně obdivuji všechny světce, kteří dokázali velké věci. Nestačilo jim, jakým způsobem se to či ono dělalo, vyžadovali víc. Říkám si, že kdyby se dnes objevil někdo stejného formátu, jakými byli například zakladatelé některých řeholních řádů, že bych na ně s největší pravděpodobností pohlížel jako většina jejich současníků s nedůvěrou a s pocitem, že to zcela jistě přehánějí, když se snaží změnit smýšlení a zajeté koleje. Což je jistě smutné. Abych ale uvedl alespoň některá jména, tak čím více se dozvídám o otcích našeho řádu, sv. Augustinovi a sv. Norbertovi, tím pozitivnější vztah k nim získávám. Z českých osobností posledních let bych zmínil kardinála Špidlíka.

Chceš něco vzkázat našim farníkům?

Chtěl bych je především srdečně pozdravit! I když jsem nikdy nebyl hrdý na to, že jsem Pražák (spíše jsem se za to styděl), vždy jsem se snažil zdůraznit, že jsem ze Stodůlek. Ve stodůlecké farnosti jsem strávil 26 let života, bylo to krásné období, a tak mám ke

Stodůlkám velmi vřelý vztah. Kdybych byl sentimentální, řekl bych, že vždy budu vzpomínat se slzou v oku. Vždy mě hodně potěší, když mi někdo řekne, že na mě pomatuje v modlitbách. Jsem si vědom toho, že každý má plno jiných starostí a potřeb, jež jsou daleko důležitější a jež by měl předkládat Pánu. Ačkoli samozřejmě nevím, kdo všechno se za mě u Boha přimlouvá, každé modlitby si velice vážím. A proto bych se ani neodvážil poprosit o modlitbu za sebe.

Připravila B. Folejtarová
Foto: J. Tichý

Sportovní bláznění – báječná zábava pro celou rodinu

Chápu, že tento nadpis může znít jako reklamní slogan nějakého komerčního zábavního centra, ale bohužel jsem nenašla výstižnější označení pro to, čím Sportovní bláznění, konající se již šestým rokem, je. Prostě a jednoduše, své si tam, pokud chce a má chuť, najde každý příslušník rodiny. Letos jsme se účastnili již počtvrté, a tudíž mám vyzkoušené kategorie jako těhotná matka s jedním dítětem i matka dětí od 0 do 5 let, s účastí tatínka i bez něj. Nikdy jsem neměla pocit, že tam nemáme co dělat. Ten pocit neměla ani jedna z mých dcer a překvapivě ani manžel, který obvykle podobné hromadné akce přijímá s komentářem: „Asi radši běžte sami, co já bych tam dělal."

Kdepak, na Sportovním bláznění se opravdu každý, díky organizačnímu týmu Nedbalovic rodiny, cítí vítaný a především potřebný. „Vždyť pro tuhle soutěž potřebujeme i tu malinkou jednoroční holčičku i toho silného tatínka," slyší tam člověk obvykle a je to fakt ☺. Každý si tam najde to, co ho baví a co zrovna chce dělat – běhat, blbnout, hrát si s kamarády nebo si dokázat, že tatínek toho od gymplu z tělocviku a cvičení na nářadí ještě tak moc

nezapomněl a pořád má čím oslňovat holky, tedy již spíše ženy, okolo. Že maminka i po několika letech strávených doma s dětmi ještě má ucházející kondičku a dokáže se vyburcovat k náležitým sportovním výkonům nebo si prostě jen zasoutěžit, zablbnout na všem možném sportovním nářadí a náčiní a pořádně se povalet na žíněnkách.

A největší odměnou pak je to, když v autě při odjezdu domů z úst naprosto zničených a uhoněných dětí slyšíte: „To byla zábava“ (největší ocenění dvouleté dcery, když se jí něco móóóc líbí) - „Mami já nechci domů a půjdeme tam příští týden zase?“ (prohlašuje pětiletá dcera se slzami na krajíčku) - „No vidíš, takovéhle akce byste mohli pořádat častěji, to bych s váma i chodil“ (manželův komentář, který z duše nesnáší jakékoliv události, kde se podle něj sejde příliš hodně lidí, rozuměj 10 a více…). To se vám pak dušička radostí jenom tetelí a nejen v duchu děkujete pořadatelům, že něco takového vymysleli a mají energii a chuť to každým rokem zopakovat.

Bára Děcká
Foto: Nedbalovi

Otec Michael Špilar hostem stodůleckých seniorů

Program schůzky seniorů naší farnosti vyplnil 20. 11. tr. náš donedávný duchovní správce a přítel, P. Mgr. Michael Špilar, Thlic., přednáškou o ikonách a ikonopisectví. Téma patří k jeho "srdečním" tématům, v dějinách Církve sehrálo velkou úlohu a je osobitou součástí Církve východního obřadu a zejména ortodoxní spirituality. Proto stojí za to alespoň pár myšlenek zaznamenat pro všechny farníky.

Ikona nezobrazuje svůj námět či osobu, nýbrž je vyjádřením jejich svatosti a osobitosti nebo poslání. Není namalována, nýbrž napsána podle přísných a závazných pravidel, nepřipouštějících libovůli. Barvy, gesta i způsob ztvárnění mají přesně definovaný význam a ikona není podepsána. Autor se ztrácí v Pavlově smyslu: "Nežiji já, ale žije ve mně Kristus." Autory poznáváme nicméně podle jejich lidského obdarování, osobitosti a výrazu. Pravidla perspektivy a jiní pozemské fenomény se neuplatňují. Význam osoby v dějinách spásy vyjadřuje velikost vyobrazení oproti srovnatelnému okolí. My všichni, účastníci besedy,(právě tak jako všichni lidé), jsme ikony Boží, stvořené k Božímu obrazu, a otec Špilar by nás uvítal na ikoně našeho společenství, v němž, věříme, přebýval Kristus. Zvláštní vztah důvěrnosti poutá zbožného uctívajícího člověka k popsanému světci či námětu a jejich vyjádření v ikoně. Proto je uctívání ikon na hony vzdáleno jakékoli modloslužbě.

Přednáška nás natolik upoutala, že jsme se ani nestačili zeptat otce Michaela, jak se mu daří a jak je v nové farnosti spokojen. Proto mu alespoň závěrem referátu přejeme Boží pomoc, ochranu a spokojenost.

Dušan Straňák

Sportovní bláznění po šesté

V sobotu 22. 11. se od 9 do 12 hodin v tělocvičně ZŠ Trávníčkova uskutečnil již 6. ročník sportovního bláznění.

Nebydlíme sice nejblíž, ale našim dětem ještě nevyprchalo nadšení z loňského roku, takže jsme vyrazily na Luka dřív, než kukačka zakukala, aby nám nic neuteklo :-) Po počátečním volném dovádění nás organizátorka akce Marie Nedbalová rozdělila do dvou družstev ke kapitánkám Josefíně a Báře. Týmy se průběžně měnily podle toho, jak některé rodiny na akci přicházely se zpožděním nebo odcházely dříve.

V 1. soutěži bylo naším úkolem vyběhnout od zdi tělocvičny, prokličkovat mezi soupeři a obklíčit "kapitána", což byl modrý lavor plný těstovin. Každá soutěž se opakovala několikrát a výkony týmů byly vyrovnané. Marie nás spravedlivě odměňovala bonbóny za vítězství i za snahu. Dalším úkolem bylo lovení jídla. Běhali jsme vždy s jednou těstovinou k lavičce, odkud se s ní trefovalo do mísy. Pokud jsme špatně mířili, byla těstovina pro oběd ztracená :-(Mísy i podlaha okolo se úspěšně plnily sekaným potrubím a vrtulkami. Jedno družstvo po přepočítání získalo skoro 5 těstovin na osobu a to druhé dokonce 6! Hurá!

Další soutěže spočívaly například v tom, aby z 50 nohou družstva zůstalo na zemi co nejméně. V 1. kole se oba týmy posadily na zem a zvedly nohy. Tato taktika byla následně zakázána, takže vždy na zemi zbylo kolem 10 nohou v každé partě. Dostat nohu některého člena týmu bez pomoci nářadí co nejvýš, byla pro nás hračka vzhledem k přítomnosti štíhlých pružných dívek a silných tatínků. Jiný úkol nás donutil k vyzutí obuvi, protože jsme měli z bot sestavit co nejdelší řadu.

Mezi soutěžením byla možnost vydovádět se na nářadí, šplhalo se až ke stropu (bonusový úkol), houpalo se na kruzích, klouzalo po lavičkách zaháknutých o žebřiny, skákalo se na trampolínách a přes kozu, lezlo se do švédské bedny a podobně.

Při poslední soutěži jsme běhali pro barevné kroužky na hromadu uprostřed tělocvičny. Barva záležela na hodu kostkou. Házení se bravurně ujali nejmenší borci. Oba týmy na závěr ještě střídavě získaly posilu v osobě Otce Radka. Vydováděli jsme se všichni, velcí i malí. Sladkou odměnu, balónek a bublifuk získal na cestu každý sportovec, takže co víc si přát? Snad jen to, aby mezi nás příště zavítaly nové tváře. Budeme se těšit na viděnou!

Za všechny sportovní nadšence vás zdraví
5 holek Peterků (1 větší a 4 menší)

Foto: Nedbalovi

Univerzita 3. věku: Ikona "Kristus a Aba Menas"

Naše pravidelné setkání seniorů na stodůlecké faře navštívil 20. listopadu náš milý otec P. Michael Špilar. Je třeba říci, že Eva Baťková musela být asi tak neodbytná jako ona vdova z Bible u soudce, aby P. Michael našel čas na toto setkání. Povídal nám o ikonách, to je jeho zamilované téma. Ikony on má rád, také je vyrábí. Přinesl nám ukázat ikonu přátelství, na níž spolu jdou Kristus a Aba Menas, a vysvětlil nám na ní mnohé symboly a další skutečnosti, týkající se ikon.

Každá ikona je hlásáním Evangelia - radostné zvěsti. Je oknem, kterým vyhlížíme do nebe. Ikony píšou jakoby texty obrazem. Proto se o ikonách říká, že se píší. Mají často obrácenou perspektivu, kterou otvírají prostor pro hledícího a vtahují ho dovnitř do Božího prostoru. Nezobrazují vždy postavy anatomicky správně, sdělují nám totiž, co je za hmotnou skutečností. Proto je třeba na ikony dlouho hledět. Krista na kříži neukazují realisticky s krvácejícími ranami, ale na ikoně je kříž křížem vítězným. Traduje se dvojí původ ikon, tedy západní a východní. Západní původ se odvozuje od obrazu sv. Lukáše, který je znázorněn, jak píše ikonu Panny Marie. Východní původ je od krále Abgara v Edese, který onemocněl malomocenstvím, a proto poslal svého služebníka za Ježíšem s prosbou, aby ho přišel uzdravit. Služebník se nemohl pro velký zástup kolem Ježíše k němu dostat, a tak vylezl na vyvýšené místo, a protože byl výtvarně zdatný, snažil se Kristovu podobu nakreslit, aby svému pánu přinesl aspoň Ježíšův obraz. Ježíš si ho všiml, zavolal ho a vyslechl. Pak vzal kus plátna, opláchl si obličej vodou a osušil ho do látky, na které se ukázala jeho tvář. Když služebník obraz přinesl svému králi, ten se pohledem na Kristovu tvář uzdravil. Tato ikona se jmenuje Acheiropoiétos – česky Ne rukou udělaná - a je známa i pod jménem Mandylion (asi od semitského mindil=šátek) nebo také Veraikon (tzn. pravá, věrná, ověřená). Byla pak samozřejmě nejen v Edese dlouho považována za nejcennější poklad a uctívána po celém křesťanském Východě, na mnoha místech se dokonce slavil svátek této ikony. Později ji přenesli do Konstantinopole, odkud ji chtěli Benátčané kvůli válečným událostem převézt do bezpečí, ale loď s vzácným nákladem nedoplula, potopila se.

Na každé ikoně je nápis, kdo na ní je. Bez tohoto nápisu se považuje ikona za nedodělanou. Na naší ikoně je nápis Aba Menas a Soter, což je Spasitel. Na ikonách je všechno symbolické. Třeba barvy. Zlatá je barva barev, symbol božského světla, proměněné skutečnosti, zbožštění. Na ikoně je to barva pozadí, svatozáří, postavám dává nádech věčnosti, odlesk božství, účast na konečné slávě. Svatozář-nymbus Krista je s křížem a je symbolem božského světla vyzařujícího z Krista - Boha. Svatozář vypovídá o vnitřním stavu, oslavení. Bílá barva je světlem vzkříšení, modrá je barvou lidství, červená barvou božství, také děje, energie. Vínová je královská, barva čistých duší, zelená je barvou pohody. Na mnoha ikonách má Kristus rudou tuniku přes ni pak modrý plášť, Panna Maria se maluje s rudým závojem přes modrou tuniku. Krista, Boží Slovo, odívá Bůh do lidství. Maria, stvořený člověk, je zastíněna Božstvím Ducha Svatého. Černá barva je barvou tajemství, mystické hloubky. Také Kristovo držení ruky, kde palec se dotýká prsteníčku a malíčku, kdežto ukazováček a prostředníček jsou nataženy, znamená, že Bůh je ve třech osobách a Kristus má dvě přirozenosti - božskou a lidskou.

Naše ikona je z kláštera svaté Kateřiny na Sinaji v Egyptě. Aba Menas skutečně žil v 1. století, byl opatem a nakonec mučedníkem. Ikona pochází z 6. století. Ježíš jde s Aba Menem, objímá ho kolem ramen, je mu přítelem. Ježíš není majitelem člověka, ale přítelem, který dává druhému svobodu, nevine se kolem něho jako liána. Na ikoně je mezera mezi Aba Menem a Kristem, jen Kristova ruka objímá ramena Aba Mena. Ježíš přišel proto, aby dosvědčil přátelství člověku, dal život za každého z nás, za své přátele. Vede Aba Menu k životu, říká: "Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je ochránil od zlého. Ze světa nejsou, jako ani já nejsem ze světa. Posvěť je pravdou - tvé slovo je pravda. Jako jsi mne poslal do světa, tak jsem i já je poslal do světa…(Jan17,…)."

Na této ikoně Aba Mena ukazuje pravou rukou na Krista, je pod Kristovou paží a v Jeho moci žehná. V levé ruce drží svitek, pravděpodobně Nového zákona, nese ho do světa. I my, jsme-li pod Kristovým jménem, máme a můžeme žehnat všem kolem nás, protože žehnáme z Jeho moci.

Hned po čtvrtečním setkání P. Michael sloužil mši svatou v kostele u sv. Jakuba a na závěr celé naší farnosti požehnal.

Díky za krásné setkání všem!

Pavla Fabiánová
Foto: Eva Baťková

Brigáda 6. 12. na stodůlecké faře

V sobotu ráno se na stodůlecké faře sešli 4 mladoši (Karolína, Kristina, Petr a Jakub) společně s radou starších (Pavel a Adam) a pustili se do úklidu fary po stavebních pracích (výměna oken, rozvod elektřiny). Provádělo se metení suti, její odnos v kyblích na dvůr, vytírání podlah a parapetů, luxing koberců. Používala se voda s octem (aby došlo k rozpuštění vápnitých skvrn), takže na faře bylo „kyselé“ prostředí, ale mezi brigádníky panovala veselá nálada, která byla protkávána mnoha úsměvy.

Po skončení úklidové akce pozval Adam všechny na kávu či teplé thé, Karolína přinesla vynikající koláč a tuto chvíli jsme strávili rozhovorem na téma lingvistika, IT, akvaristika a zdravotnictví.

Tímto srdečně děkuji všem za pomoc na brigádě.

Na závěr je ještě nutné sdělit, že konečných, začišťovacích, finálních prací (tzn. leštění oken, apod.) se ujal Ferda Šrámek, kterému tímto velmi děkuji a zároveň chci také připojit veliké díky za to, že se s velkou obětavostí stará o úklid Komunitního centra sv. Prokopa.

T. Vítek

Foto z brigády je k nahlédnutí na webové adrese:
http://gogog.rajce.idnes.cz/Brigada_na_stodulecke_fare

Meditační myšlenky moudrých

Vánoční anděl sděluje příběh, který je zcela zvláštní, skrytý za nenápadným všedním děním a bídou světa… Věčně bohatý Bůh se stal chudým, aby lidi obohatil. *(Ernest Jungel)*

Velebí duše má Hospodina – Magnificat anima mea Dominum, to je ten nejkrásnější chvalozpěv, který známe… Autorka sama sebe pokládá jen za nepatrnou služebnici – a v tom ať je nám stálým naším vzorem.

Budeme slavit zrození lásky, tak ať ta vaše láska má docela konkrétní podobu… třeba v návštěvě nějakého seniora, možná, že znáte i někoho nemocného či opuštěného, ať starého nebo mladého. Je stále dost lidí "neplodných", s nimiž už druzí nepočítají. A abychom my sami neupadli do neplodnosti, mějme velkou vynalézavost své lásky.
(2x od Jaroslava Knittla)

Kdyby dnes přišel Ježíš v rouchu papeže, to bychom se cpali dopředu… Pokud by ale přišel v montérkách firmy, kdo z nás by lezl na strom jako Zacheus? *(Václav Vacek)*

Král Herodes Veliký (to je starší) byl bytost plná rozporů: třeba štědrý vůči městům, slávychtivý a podezíravý… Jeho absolutní moc z něho udělala tyrana nejen vůči židům, nýbrž i vůči jeho vlastní rodině (nechal popravit manželku, své tři syny a další). V politice se snažil potlačit židovský nacionalismus, napodobit lesk Řecka a zalíbit i zavděčit se Římanům. Říkal si židovský král, ale nikdy nepochopil podstatu židovství, která záležela ve věrnosti Jahvovým zákonům. Vládl od r. 37 př. Kr. *(A. Jedličková)*

Zima a jiskřivý sníh, ozdobený stromeček a teplo u kamen, vánočka, kapr, cukroví, dárky, cesta na půlnoční zasněženou krajinou – to jsou ty pravé Vánoce. Vánoce bez sněhu - to považujeme skoro za křivdu! Víte ale, že na jižní polokouli je mají v nejžhavější části roku? Co tedy patří k Vánocům? Výhradně jediné: Poselství pastýřům, které zaznívá ve všech křesťanských kostelích: "Zvěstuji vám velikou radost!" A důvod té radosti: „Dnes se nám narodil Spasitel – Kristus Pán." *(Prokop Siostronek)*

Silwestern po česku: Každá vážná známost musí začít nějakou mrzutostí. Čím větší, tím lepší! Musíš totiž lidem napřed ukázat své nejhorší stránky a potom z toho po troškách slevovat, až lidé dojdou k poznání, že jsi vlastně nádhernou perlou, uzavřenou jen do nevzhledné schránky. *(Jaroslav Hašek)*

Myšlenky vybírá Charles Tvrzník

Farní Charita hledá spolupracovníky

Hledáme dobrovolníka či dobrovolnice na zajištění provozu v charitním šatníku v ulici Husníkova na Hůrce.

Dále přijmeme pro Charitní ošetřovatelskou službu všeobecnou zdravotní sestru s registrací bez odborného dohledu a 3 letou praxí v lůžkovém zařízení. Bližší informace o nabízených pozicích najdete na webu Farní charity nebo kontaktujte ředitelku Helenu Ryklovou.

Tříkrálový koncert u sv. Jakuba Staršího

V neděli 4. 1. 2015 od 16 hod. jste srdečně zváni do kostela sv. Jakuba na Tříkrálový koncert.

Zazpívá pěvecký sbor sv. Jiří z Vraného nad Vltavou pod vedením Alfonse Limpoucha. Na programu budou koledy českých i jiných národů.

Koncertem zahájíme tradiční Tříkrálovou sbírku v naší farnosti. Ráda bych vám tímto upřímně poděkovala za podporu sbírky v uplynulých letech a poprosila vás o zachování přízně i při sbírce následující.

S vybranými prostředky chceme pokračovat v podpoře rodin a seniorů. Nově bychom chtěli podpořit i lidi, kteří pomoc potřebují, ale z různých důvodů se do zákonných tabulek systému sociální pomoci nevejdou (např. výživová dieta po léčbě poruchy příjmu potravy, bezlepková dieta při autismu apod.).

Těším se, že díky vaší štědrosti zase společně pomůžeme těm, kteří to potřebují. V případě jakýchkoliv dotazů mě neváhejte kontaktovat.

S díky a s přáním požehnaného adventního času

za Farní charitu Stodůlky Helena Ryklová

Ohlédnutí za setkáním nemocných a starších obyvatel

V sobotu 29. 11. proběhlo již 39. setkání nemocných a starších obyvatel naší městské části. Zúčastnilo se ho téměř 80 návštěvníků.

Začalo společným slavením mše svaté s možností přijetí svátosti pomazání nemocných. Následným společným setkáním vlídným slovem provedl otec Adam. Kulturní program doplnily zpěvem děti z Církevní mateřské školy Srdíčko. Obdarovaly pak přítomné drobným dárečkem pro radost.

S dárkem pro zúčastněné se připojil i 98. dívčí skautský oddíl Minnehaha pod vedením Josefíny Nedbalové, který pro všechny přítomné vyrobil a připravil adventní věnce.

V průběhu dopoledne byly připraveny zdravotní sestry z Charitní ošetřovatelské služby ke změření tlaku, případně dalších fyziologických funkcí.

Setkání se neslo v příjemném duchu společného sejití se, sdílení společných radostí i starostí, a milého posezení s drobným občerstvením.

Děkuji všem dobrovolníkům, kteří zajistili odvoz zájemců, připravili prostory a občerstvení, obsluhu i následný úklid. Nemalý dík patří také dětem a paním učitelkám, které přišly potěšit svým vystoupením, a skautkám, které neváhaly připravit tolik věnců.

Těším se na další společné setkání, a to již 14. února.

Helena Ryklová
Foto: V. Nedbal

Poděkování za obětavou službu v šatníku

Ráda bych touto cestou poděkovala panu Milanovi Šamánkovi za dlouholetou a obětavou dobrovolnickou službu v charitním šatníku. Přejeme mu hodně štěstí, pevné zdraví a vše dobré. Šatník v ulici Husníkova je dočasně uzavřen.

Helena Ryklová

„A co mám dělat já?“ Pomoc se setkáním Taizé

Milí farníci,
rádi bychom Vás ještě jednou poprosili o pomoc s realizací prosincového setkání Taizé v Praze ve dnech 29. 12. 2014 - 2. 1. 2015. Možná byste rádi pomohli, ale třeba nevíte jak, nebo váháte, jestli je Vaše pomoc aktuální a vítaná- ANO, je.
V následujících řádcích naleznete několik způsobů, jak se můžete do pomoci zapojit.

1) Ubytování poutníků: v současné chvíli chybí celkově zhruba 9 000 míst na ubytování. V naší farnosti se původně počítalo s ubytováním pro 500 lidí (vzhledem k tomu, že jsme opravdu velká farnost).
V tuto chvíli máme ovšem jen 31 rodin, které jsou ochotny přijmout poutníky. Pokud jste schopni ubytovat byť jednoho jediného poutníka, ozvěte se, prosím, neprodleně buď na tel.: **605 489 933** nebo na mail: taizestodulky@gmail.com. Ubytovaní opravdu potřebují jen pár metrů na spaní, ráno snídani a pak už jsou celý den na programu. Ubytovávání v rodinách je běžná praxe při velkých setkání mládeže po celém světě, je to osvědčený způsob, který přináší obohacení i rodinám, které ubytovávají. Není se čeho obávat. Bez této služby by na mnoha poutích a setkáních neměli kde nocovat ani naši farníci a mládež. Ti se na těchto akcích nejednou spoléhali na pohostinnost rodin v Čechách i ve světě.

2) Oběd pro poutníka/y 1. 1. 2015: i v případě, že z jakéhokoli důvodu nemůžete ubytovat poutníky, se můžete přihlásit a pozvat jakékoli množství poutníků na novoroční oběd. Hlásit se můžete na tel.: **737 442 112** nebo mailu: taizestodulky@gmail.com.

3) Upečení sladkého: rádi bychom vždy během dopoledního programu, který se uskuteční v KC, nabídli poutníkům malou svačinu v podobě čehosi malého sladkého, kávy nebo čaje. Pokud máte možnost upéct a donést ve dnech 29. - 31. 12. koláč, buchtu apod., ozvěte se prosím na tel.: **775 377 248**, nebo na mail: taizestodulky@gmail.com.

4) Modlitba za setkání: možná nemůžete udělat nic z výše uvedeného, můžete se ale v jakékoli míře za setkání modlit. Zejména modlitba a oběť těch z Vás, kterým zdraví neslouží a věk omezuje v tom, co byste rádi dělali, je obrovskou pomocí a posilou pro ty, kteří setkání připravují i pro ty, kteří se ho účastní. Kontakt je v tomto případě jasný:)

Děkujeme Vám všem, kteří se jakoukoli měrou budete podílet na setkání, v případě jakýchkoli dotazů nebo pokud chcete pomoci ještě jinak, než je uvedeno, se obracejte na Jakuba Vyskočila, tel: **777 749 601** nebo mail: taizestodulky@gmail.com.

Tým dobrovolníků

Knížka na pultě Komunitního centra

Dostala se mi do ruky kniha kanadského psychologa D. Bennera, který se věnuje důležitosti spirituality v klinické praxi a zabývá se tématy jako psychologické zdraví, zdravý duchovní styl a duchovní péče. Knížka se jmenuje „Dar být sám sebou“ a nese podtitul „Výzva k objevování vlastního nitra“. Autor v ní kombinuje své dva profesní přístupy, psychologii a umění duchovního života, aby čtenáři umožnil kousek se posunout na cestě křesťanské zralosti. Jeho základním mottem je, že nalézt sebe mohu tehdy, když naleznu Boha; stejně jako nalézt Boha mohu tehdy, když naleznu sama sebe. Ve skutečnosti dává přednost druhému způsobu, a pomocí sebepoznání a odložení falešných identit se snaží člověka přivést k setkání s Bohem. Kniha na mne působí jako typická postmoderní koláž: psycholog cituje sv. Augustina, nekatolík se zaštiťuje kontemplativním mnichem, téma hříchu se prolíná s enneagramem. Jako při každé četbě je tedy i zde nutné rozlišování. Sám s podobným typem literatury nemám zkušenost, ale předpokládám, že toho, kdo se těmito tématy zabývá, může útlá knížka zaujmout.

P. Radek

Co nás čeká …

V naší farnosti:

- **Informační schůzka ohledně tříkrálové sbírky** proběhne v KC ve středu 17. prosince po večerní mši svaté. Zveme všechny, kteří se jakýmkoliv způsobem chtějí zapojit do organizace této akce.
- **Vánoční besídka "Dříve narozených"** proběhne na faře ve čtvrtek 18. prosince od 16.00 hodin.
- **Průvod s Betlémským světlem**: Betlémské světlo uvítáme v neděli 21. prosince v závěru večerní bohoslužby v kostele sv. Jakuba St. (cca v 19 hod.) Odtud pak vyjde světelný průvod, který projde centrálním parkem ke Komunitnímu centru sv. Prokopa. Tam se můžeme zúčastnit večera chval za doprovodu mládežnické kapely Jakob-band. Komunitní centrum bude otevřené do 21 hod. a v této době bude možné si Betlémské světlo převzít. Během průvodu budou uspořádané modlitební zastaveni na úmysl naší farnost.
- **Vánoční pořádek bohoslužeb** platí od 24. prosince do 6. ledna.
- **Na vánoční koncert J. J. Ryba Česká mše vánoční** srdečně zveme do kostela sv. Jakuba ve Stodůlkách 25. prosince v 17. hod. Koncert organizuje ŘK farnost sv. Jakuba za podpory MČ Praha 13. Účinkuje Stodůlecký chrámový sbor s hosty a orchestrem, řídí: Jiří Kubík.
- **Mše sv. spojená se žehnáním vína** při příležitosti svátku sv. Jana Evangelisty a ochutnávka toho, co kdo přinese: 27. prosince v 18.00 u Sv. Jakuba.
- **Obnova manželských slibů a žehnání dětí**, včetně ještě nenarozených, proběhne během všech nedělních bohoslužeb 28. prosince

u příležitosti svátku Svaté Rodiny a svátku sv. Betlémských Dětí.

- **Evropské setkání mládeže,** organizované komunitou z Taizé, proběhne v Praze ve dnech 29. prosince – 2. ledna. V KC sv. Prokopa budou probíhat různá setkání a modlitby. Podrobnosti máme na poslední stránce Zpráv v přehledu bohoslužeb, na webu farnosti a na nástěnkách. Prosíme farníky o podporu a pomoc s organizací.
- **Mše sv. na poděkování** za všechny dary obdržené v minulém roce bude sloužena 31. prosince v 18.00 u Sv. Prokopa.
- **O slavnosti Panny Marie Matky Boží** 1. ledna děkujeme za dar Její mateřství, zároveň pronášíme díkůvzdání za dar mateřství a otcovství, kterým nás naplnil.
- **Na tříkrálový koncert v kostele sv. Jakuba** jsme zvaní v neděli 4. ledna od 16 hod. Zazpívá pěvecký sbor sv. Jiří z Vraného nad Vltavou pod vedením Alfonse Limpoucha. Na programu budou koledy české i zahraniční. Koncertem zahájíme tradiční Tříkrálovou sbírku v naší farnosti.
- **O slavnosti Zjevení Páně,** 6. ledna, zveme na bohoslužby v 8.30 u Sv. Prokopa a v 18.00 u Sv. Jakuba. Během bohoslužeb proběhne žehnání vody, křídy, kadidla a zlata.
- **Křesťané III. věku** srdečně zvou na faru na setkání spojené s rozjímáním biblických textů ve čtvrtek 8. ledna od 16.00 hod.
- **Poděkovaní za Tříkrálovou sbírku** předneseme Bohu při mši sv. 11. ledna v 11 hod. v Komunitním centru sv. Prokopa. Po bohoslužbě jsou koledníci, ale i všichni ostatní farníci zváni na „Farní polévku“. Výtěžek z této akce bude věnován na účely Tříkrálové sbírky.
- **V rámci Prokopských zastavení** srdečně zveme 13. ledna od 18.30 do KC sv. Prokopa na besedu s Vojtěchem Bílým, dobrovolníkem z organizace SIRIRI, podporující karmelitánské misie ve Středoafrické republice, a zároveň bezprostředním účastníkem událostí, které se tam odehrály v době politického převratu.
- **Příprava rodičů na křest dítěte proběhne o nedělích 18. ledna – 8. února v 15.00** v Komunitním centru sv. Prokopa. Je to cyklus setkání u Sv. Prokopa určený především pro rodiče plánující křest svého dítěte, ale může se ho zúčastnit každý. Rodiče ho mohou absolvovat už v době očekávání narození dítěte. Jednotlivá témata: Žití svátosti v rodině (P. Adam); Církev jako společenství (farní manželské společenstvî); Náboženská výchova - praktické rady (manželský pár z naší farnosti); Komentář ke křestnímu obřadu (P. Radek).
- **Duchovní zamyšlení pro všechny rodiče** ve čtvrtek 15. ledna v 19.30 - 20.30 nebo v neděli 25. ledna v 15.00-16.00 u Sv. Prokopa; duchovní obnovu obzvlášť doporučujeme rodičům dětí ve školním věku, včetně rodičů dětí připravujících se na přijetí svátosti!
- **Setkání "Dříve narozených"** proběhne na faře ve čtvrtek 22. ledna od 16.00 hodin. Hostem bude dominikánka Benedicta s přednáškou o sv. Dominikovi.

Co se událo …

V naší farnosti:

- Výše účelových sbírek za měsíc listopad: **9. 11. 2014** sbírka na charitní činnost: **16 885,- Kč**

7. 12. 2014 sbírka na bohoslovce: **17 732,- Kč.** Pán Bůh zaplať!

Ve světové církvi:

V sobotu 6. prosince 2014 schválil papež František dekret o heroických ctnostech boromejky Vojtěchy Hasmandové. Právě letos uplynulo sto let od jejího narození. Matka Vojtěcha Hasmandová, dlouholetá generální představené Kongregace milosrdných sester sv. Karla Boromejského se narodila 25. března 1914 v Huštěnovicích u Velehradu a zemřela 21. ledna 1988 ve Znojmě-Hradišti v pověsti svatosti. V době komunistické totality byla oporou všem, kteří u ní hledal pomoc a oporu, zvláštní pozornost věnovala kněžím. Diecézní část procesu blahořečení Matky Vojtěchy Hasmandové zahájil brněnský biskup Vojtěch Cikrle 26. listopadu 1996 v Brně, v roce 2004 byl proces předán do Říma.

Liturgický kalendář

14. prosince 2014 – 11. ledna 2015

- **neděle 14. prosince: 3. neděle adventní**
- **neděle 21. prosince: 4. neděle adventní**
- čtvrtek 25. prosince: Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ
- pátek 26. prosince: Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka
- sobota 27. prosince: Svátek sv. Jana Evangelisty
- **neděle 28. prosince: Svátek svaté Rodiny/Svátek sv. Mláďátek, mučedníků**
- čtvrtek 1. ledna: Slavnost Panny Marie, Matky Boží
- pátek 2. ledna: Památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského
- **neděle 4. ledna: 2. neděle vánoční**
- úterý 6. ledna: Slavnost Zjevení Páně
- **neděle 11. ledna: Svátek Křtu Páně (konec vánočního období)**

Uzávěrka příštích čísel Zpráv

Příští zpravodaj vyjde **11. ledna (uzávěrka 2. ledna)**, další **25. ledna (uzávěrka 16. ledna)**. Budeme rádi za vaše příspěvky: postřehy ze života farnosti, osobní zamyšlení nebo zážitky z akcí, které jste zažili u nás nebo jinde. Je to jedinečná příležitost sdílet náš život víry s ostatními a obohacovat tím, co nám daroval Bůh! Vše zasílejte na knihovna@centrumbutovice.cz nebo předejte osobně komukoliv z kněží nebo pastoračních asistentů farnosti!

Příležitost ke svátosti smíření během adventní doby:

- ✓ ***středa:*** *16.00 - 17.50 a 18.50 - 19.30 v kostele sv. Prokopa*
- ✓ ***30min. před bohoslužbou*** *vyjma pátku ráno*
- ✓ ***pátek:*** *18.50 – 19.30 v kostele sv. Jakuba*
- ✓ ***pátek 5. prosince:*** *17.30 – 19.30 v kostele sv. Jakuba*
- ✓ ***sobota 13. prosince*** *během adventní duchovní obnovy v kostele sv. Prokopa 9.30 – 13.30*
- ✓ ***středa 17. prosince*** *v kostele sv. Prokopa: 16.00 – 20.00*
- ✓ ***19. - 21. prosince*** *17.30 – 20.00 v kostele sv. Jakub;*
- ✓ ***pondělí 22. prosince*** *v kostele sv. Prokopa: 17.30 – 20.00*
- ✓ ***úterý 23. prosince*** *v kostele sv. Prokopa: 8.00 – 10.00; 17.30 – 20.00*
- ✓ ***nebo kdykoliv*** *po dohodě*

Vánoční bohoslužby a další programy

St 24. prosince	15.00 hod. – mše sv. u Sv. Prokopa: vigilie Narození Páně pro rodiny s dětmi 17.00 hod. – mše sv. u Sv. Jakuba: vigilie Narození Páně 22.00 hod. – mše sv. u Sv. Prokopa: Slavnost Narození Páně 24.00 hod. – mše sv. u Sv. Jakuba: Slavnost Narození Páně	
Čt 25. prosince **Boží hod vánoční**	8.00 hod. – mše sv. u Sv. Jakuba: Slavnost Narození Páně 9.30 hod. – mše sv. u Sv. Prokopa: Slavnost Narození Páně 11.00 hod. – mše sv. u Sv. Prokopa: Slavnost Narození Páně 14.00 –17.00 hod. - možnost návštěvy kostela sv. Jakuba a kostela sv. Prokopa 17.00 hod. – koncert: „Česká mše vánoční“ J. J. Ryby u Sv. Jakuba	
Pá 26. prosince **Svátek** **sv. Štěpána**	8.00 hod. – mše sv. u Sv. Jakuba 11.00 hod. – mše sv. u Sv. Prokopa 14.00 – 17.00 hod. - možnost návštěvy kostela sv. Jakuba	
So 27. prosince **Svátek sv. Jana Evangelisty**	18.00 hod. – mše sv. u Sv. Jakuba - žehnání vína a po mši sv. ochutnávka	
Ne 28. prosince **Svátek Sv. Rodiny** **Svátek Mláďátek betlémských**	8.00 hod. – mše sv. u Sv. Jakuba 9.30 hod. – mše sv. u Sv. Prokopa 11.00 hod. – mše sv. u Sv. Prokopa 18.00 hod. – mše sv. u Sv. Jakuba	obnova manželských slibů a žehnání dětí, včetně dětí ještě nenarozených. Během všech bohoslužeb
Po 29. prosince	18.00 hod. – mše sv. u Sv. Prokopa;	
Út 30. prosince (vše u Sv. Prokopa)	8:30 - 9:00 Evropské setkání mládeže – modlitba společenství Taizé 9:00 - 10:00 Evropské setkání mládeže – diskuze ve skupinkách 18.00 hod. – mše sv. u Sv. Prokopa	
St 31. prosince (vše u Sv. Prokopa)	8:30 - 9:00 Evropské setkání mládeže – modlitba společenství Taizé 9:00 - 10:00 Evropské setkání mládeže – diskuze ve skupinkách 18.00 hod. – mše sv. u sv. Prokopa, díkuvzdání za celý uplynulý rok 23:00 - 24:00 Evropské setkání mládeže – modlitba za mír ve světě	
1. ledna 2015 **Slavnost Matky Boží, Panny Marie**	8.00 hod. – mše sv. u Sv. Jakuba 9.30 hod. – mše sv. u Sv. Prokopa 11.00 hod. – mše sv. u Sv. Prokopa 18.00 hod. – mše sv. u Sv. Jakuba	
Od 2. do 5. ledna platí pořádek bohoslužeb během roku		
6. ledna 2015 **Slavnost Zjevení Páně**	8.30 hod. – mše sv. u Sv. Prokopa 18.00 hod. – mše sv. u Sv. Jakuba	